

kerheden må gribe i egen barm og se på, hvordan vi egentlig kan gøre det mere rimeligt i forhold til de arbejdsvilkår, som folketingsmedlemmerne stiller sig selv over for.

Det er klart, som det er nævnt i bemærkningerne til forslaget, at der i dag er problemer i forhold til visse af grundlovens paragraffer, når vi ser på retssikkerheden. Specielt § 73 om ekspropriation og § 72 om retskendelser er områder, som i dag bliver forvaltet af myndighederne på en måde, så man meget vel kan sætte spørgsmålstegn ved, om der gælder en reel retssikkerhed for den almindelige dansker i forhold til lovgivningen.

Det er dér, man skal sætte ind, og det er dér, man i grundlovsdiskussionen om, hvorvidt vi skal have en ny grundlov eller ej, skulle sætte ind og finde ud af, hvordan vi så rent faktisk overholder den udmærkede grundlov, som vi har i dag, i stedet for at tale om at få en ny grundlov. Hvis vi bare overholdt den, vi har, og levede op til dens intentioner og dens ånd, så var vi nået meget langt. Det er også det jeg forstår ligger i det forslag, som Venstre er kommet med, og som vi støtter.

Man oplever desværre til daglig en berøringsangst fra mange mennesker i samfundet over for lovgivningen og over for retssystemet, som ikke er rimelig. Vi ser det i skatteankene, hvor der dukker mennesker op, som har svært ved at finde ud af, hvad deres muligheder egentlig er i forhold til det offentlige system, som er præget af meget dårlig rådgivning. Grunden til dette er, at lovgivningen er uforståelig for utrolig mange mennesker, også for virksomheder her i landet.

Det er ikke en rimelig måde at udforme lovgivning på, og derfor er det i allerhøjeste grad påkrævet, at det her forslag bliver vedtaget. Og jeg håber, at vi under udvalgsarbejdet måske kan få nogle ændringsforslag frem, der kan tilfredsstille Venstre og andre partier, så vi reelt kan få en kommission, der kan finde ud af, hvor det er, retssikkerheden i dag bliver trådt under fode, for det gør den.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører på dette område, fru Elisabeth Arnold, kan ikke være til stede, og derfor skal jeg fremføre følgende synspunkter:

Beslutningsforslaget, som Venstre har fremsat, er jo en uændret genfremsættelse fra de to

forgående år. Det Radikale Venstre har ikke ændret holdning til beslutningsforslaget.

Borgernes retssikkerhed er ikke noget, man kan være imod. Det er et plusord. Men vi mener ikke, at de ændringer, der foreslås i B 8, er den rigtige måde at øge retssikkerheden på. Vi vil gerne være med til at forbedre retssikkerheden i konkrete sager og på udvalgte områder, men der er ikke brug for en stor og generel reform.

På flere af de områder, man fra forslagsstillerens side ønsker at medtage i retssikkerhedsreformen, er der i øvrigt allerede initiativer i gang. Det gælder f.eks. en forbedring af lovkvaliteten og arbejdet med småsagsprocessen.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslag nr. B 8.

Line Barfod (EL):

Jeg skal henvise til, hvad vi har sagt ved tidligere fremsættelser og så tilføje, at vi bestemte ikke mener, der er blevet mindre brug for en retssikkerhedskommission i mellemtiden. Der er stadig meget store problemer med retssikkerheden på mange områder, f.eks. på hele arbejdsmarkedsområdet og med det kontrolsystem, der er opbygget.

Det er sådan, at hvis man to gange ikke er mødt rettidigt til en samtale om aktivering – det kan f.eks. være, fordi brevet ikke kom frem første gang, og man anden gang selv kom for sent, fordi toget var forsinket – er den straf, man får for denne forholdsvis lille forseelse, at man bliver udelukket fra dagpenge, indtil man har haft et års ustøttet arbejde. Det er en temmelig voldsom sanktion.

På arbejdsmarkedsområdet er der også flere steder, hvor der mangler ankemulighed. Hvis man får afslag på orlov fra en sagsbehandler, er der ingen mulighed for at anke det afslag.

Der er også flygtningeområdet, hvor der er store problemer med retssikkerheden, f.eks. med hensyn til det, der er blevet indført med såkaldt motivationsfremmende foranstaltninger, også kaldet madpakkeordningen. Der har været et eksempel med en asylansøger, der over for politiet oplyste, at han kunne skaffe sine identitetspapirer fra familien i Tyskland, men at det lige ville tage lidt tid, før de nåede frem. Det førte til, at politiet indstillede den pågældende til madpakkeordningen, da politiet ikke mente, at der var tilstrækkelig samarbejdsvilje.

Der er hele det sociale område, hvor der jo i den seneste tid har været diskussionen i medi-